

og dermed søge at faa Tilstanden forandret. Ud fra den Opfattelse tillægger jeg heller ikke Lovforslaget overvættets stor Betydning, ikke mindst fordi Lovforslaget i dets § 10 siger til de værnepligtige: „Værnepligtige, for hvem kun militær Tjeneste af en vis Art er uforenelig med deres Samvittighed, kan, for saa vidt de fremsætter Begæring derom, indkaldes ved Sundheds- eller Arbejdstropperne“. Det er altsaa ligefrem en Regel, der nu lovfæstes, efter hvilken Folk, der har meget mod at bære Vaaben og meget mod den Udsigt at komme til at bruge Vaaben, faar Adgang til at komme til Sundhedstropperne. De faar ganske vist saa en ubrugelig Smørstikker ved Siden, men den gør ikke megen Fortræd, og det vil neppe afskrække synderlig mange.

I øvrigt har jeg ikke tænkt mig, at et Lovforslag som dette skulde kunne have vidtrækkende Følger. Derfor er jeg ikke fra noget Synspunkt bange for at gaa med til at lovgive paa dette Omraade, navnlig da det ønskes fra kompetent Side. Jeg tør sige „kompetent Side“, da man — og ikke mindst i denne Sal — anser alt, hvad der kommer fra fremtrædende kristelig Side for at komme fra kompetent Side. Naar der fra saa kompetent Side fremkommer Ønske om at faa sin Samvittighed frigjort ved at kunne drages til et andet Arbejde end den militære Tjeneste, synes jeg, man skal imødekomme dette Krav. Samvittighedsfriheden spiller jo en stor Rolle for Kristne. Vi har nylig i en Sag, vi behandlede her, set, hvor stærkt Spørgsmaalet om Samvittighedsfrihed var fremme, og at Lovgivningsmagten af Hensyn til Samvittighedsfriheden vilde fritage en højtstaaende Embedsmand for Pligten til at udføre et ham efter min Mening paahvilende Hverv. Det er Vaalse-Sagen, jeg tænker paa, ved hvilken man af Samvittighedsgrunde fritog Biskop Wegener i Nykøbing for at udføre en Ting, som efter min og vistnok mange andres Opfattelse var en Pligt for ham som Embedsmand. Det har man gjort i det Tilfælde, og jeg synes derfor, man ogsaa kan gøre det her.

Det er i øvrigt ikke alene Adventister, som det ærede Medlem fra Assens talte om, Sagen gælder, der er 46, som har nægtet at udføre Militærtjeneste, og deraf anfører 35 religiøse Grunde, de andre har ikke angivet at have religiøse Grunde, og nu kommer dertil i den senere Tid Kristelig-socialt Forbund. Jeg kan ikke afgøre, hvor mange Medlemmer der er i dette Forbund, men der staaer adskillige Navne

i det Andragende, der er føjet til Lovforslaget som Bilag, og der er en Bestyrelse paa 19 Medlemmer, hvoraf ikke færre end 7 er Præster, saa vi kan gaa ud fra, at det er en særlig kristelig, for ikke at sige teologisk Retning. Man kan altsaa godt tage Hensyn til dette Forbund, naar Ønsket fremsættes saa stærkt. Ganske vist kunde man sige, at det er mærkeligt, at netop en saadan Retning ønsker dette, da det ikke er saa sjældent, man fra kristelig Side er stærkest til at rasle med Sabelen. Men den Inkonsekvens skal jeg lade de Herrer selv om, det er ikke min Sag at dømme derom, mit Parti har intet imod at lovgive paa dette Omraade, naar det kan tilfredsstille de vedkommende.

Jeg tror, som sagt, ikke, at man ved en Lovgivningsforanstaltning nu vil være i Stand til at foretage noget gennemgribende overfor Militærvæsenet, noget saadant skal komme paa en helt anderledes vel funderet Maade derved, at Modstandere af Militærvæsenet, i det hele staaende Hære, skaffer sig Magt i de forskellige Stater, det er det eneste, tror jeg, som varigt kan udrydde dette. Da man imidlertid fra en vis Side ønsker en Lovgivning i den Retning, vil mit Parti gerne medvirke dertil, og da der vil blive foreslaaet Nedsættelse af et Udvalg, gaar jeg ud fra, at vi i dette kan faa de Oplysninger, som vistnok kan tiltrænges, blandt andet dem, som det ærede Medlem fra Assens omtalte, og som ogsaa jeg ønsker. Men Lovforslaget skal ikke sinkes af den Grund, og naar det ærede Medlem fra Assens talte om en grundig Udvalgsbehandling, maa jeg dog sige, at det forekommer mig, at større Grundighed end den, der følger af, at vi skal have de Oplysninger, det ærede Medlem talte om, behøves der ikke, for det drejer sig her om en Skønssag, en Samvittighedssag, som ikke trænger til lang Oplysning. Jeg skal hermed anbefale Lovforslagets Fremme.

Niels Petersen: Jeg vil begynde med at takke den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Forsvarsminister for Fremsættelsen af dette Lovforslag, om end der, som den ærede foregaaende Taler, Socialdemokratiets Ordfører (Martin Olsen), fremhævede, ikke her er Tale om et Lovforslag, der vil faa vidtrækkende principiel Betydning til at modvirke Militarismen og hele det militaristiske System. Det er heller ikke Spørgsmaalet om almindelig Værnepligt, der her foreligger, men Sagen drejer sig om, hvorvidt de Folk, der af